

Vysokoškolská kvalifikační bakalářské práce
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Nikola Mojsl

Název práce: Mamoci

Slovní hodnocení:

Nikola je řemeslník a také svoji práci opírá o řemeslo. Protože ale v současném sochařství je těžké definovat, co vše řemeslo je, řekl bych spíše, že stírá poznatky získané v oblasti modelování, a to jak fyzického tak i digitálního. Stejně zkušenosti sbírá také v oblasti týkající se materiálu, do kterých své modelované sochy realizuje. Ačkoli je jeho středoškolská příprava zaměřená na kov, ve své sochařské práci až na výjimky tíhne k pryskyřicím, silikonům a různým plastům používaným pro 3D tisk. Jeho první práce se vyznačují zdatnou modelérskou schopností, ale také touhou experimentovat s materiály do kterých měl své práce odlít. Autoportrét, který dopadl dobře, odlil do sádry a anatomickou studii do laminátu s tím, že ji v materiálu volně dotvořil. Ruce nanášel přímo skelnou rohoží prosycenou pryskyřicí. Tuto metodu použil i v části své diplomové práce. Jeho úkol zaměřený na anatomii se i přes jeho snahu nepodařilo dotáhnout do konce, protože při odlévání do betonu, které technologicky nezvládl, sochu zničil. Studii podle živého modelu udělal dobře a v dalším semestru si již svojí práci volil sám. V průběhu studia se začal seznamovat s možnostmi 3D technologií a tak postupně a souběžně s prací na kovaných abstraktních objektech začal realizovat své dvě první digitální sochy. Vytvořil v počítači simulovanou draperii, kterou potom překryl sedící postavu a později v druhé soše stojící sluně. Překrytí provedl simulací proudu vzduchu, který vždy zepředu sochu překryl virtuálním kusem látky. Objekty potom z pod této látky vyjmul a zůstal jen tvar obtažený draperií. Obě práce vytisknul pomocí 3D tiskárny. Plastika sluně byla ve velikosti, která vyžadovala velké množství jednotlivých tisků. Tisky bylo nutné pracně slepit a vyretušovat do podoby konečné sochy. Po této zkušenosti se začal věnovat realistickým portrétům s přesahem do hyperrealismu a testoval i hmatově zajímavé materiály, které poté na portréty použil. Vyzkoušel vše od naturalistické barevnosti kůže přes realistické oči, které zaměnil u lidské postavy za zvířecí, až po vsazené ochlupení a vlasy. Vybaven poznatky z těchto předchozích prací přistoupil ke své bakalářské práci s tím, že tyto hyperrealistické zkušenosti v ní využije. Svoji práci nazval Mamoci. Rozhodl se pro zobrazení dvou portrétních bust muže a ženy z kmene a rasy, kterou si sám vymyslel. V druhé části nebo spíše ve druhém sousoší navazuje na toto téma více příběhově plastikou psa, který se dívá na ženský obličej a spíše vypráví neznámý příběh, který se váže k tomuto vymyšlenému kmeni. Tolkienovský motiv příběhu opatřeného celou mytologií včetně jazykového rozboru by mohl být inspirací této práce, která ale na rozdíl literatury odvypráví nebo naznačí příběh jen ve fragmentech. Masku se zavřenými očima je hyperrealisticky zpracovaná, ale socha psa je velmi volně nahozená, naproti tomu hlavy s portrétními rysy již nejsou hyperrealistické, ale s náznaky hyperrealismu pracují. Důvod vidím v důrazu na vyprávění a příběh, než ve snaze vytvořit iluzi skutečné rekonstrukce. Někde v podtextu ale cítím, že Nikola do své práce promítá svůj osobní

příběh, příběh osobních vztahů. To by nevadilo, kdyby tento nezáměrný vstup nebyl v některých momentech silnější než vlastní autorův záměr. Trochu to znepřehledňuje celou práci a asi by autorovi stálo za to si zanalyzovat obě polohy, pro jednu se rozhodnout a nemíchat je dohromady.

Návrh klasifikace: Práci hodnotím stupněm B

Posudek vypracoval Michal Gabriel

Datum:

Podpis: